

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/614/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213916
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporkyni: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 12.02. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/324/2012-37 zo dňa 26. 01. 2015, taktó

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania (výrok I.), rovnako zamietol návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy (výrok II.) a odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ podal na súd návrh, v ktorom žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom vyslovil, že odporkyňa zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota a následne rozsudkom zaviazal odporkyňu na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Svoj návrh odôvodnil tým, že v exekučnom konaní Okresný súd v Rimavskej Sobote nerozhodol v zákonnej lehote 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, keďže k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonnej lehoty, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Na základe tejto skutočnosti si navrhovateľ uplatňoval jednak majetkovú škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi tým, že okresný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ktorá majetková škoda súvisí s nákladmi, ktoré vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o tejto žiadosti. Ďalej si navrhovateľ uplatňoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa navrhovateľa na základe nesprávneho postupu súdu boli ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa a k vzniku rizík v súvislosti so zánikom povinného, k zmareniu účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného, kde vzhľadom na neskoré rozhodnutie súdu navrhovateľ nemohol v čas a efektívne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky. Tento zásah do zákonných nárokov navrhovateľa vyvolal u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u jej majiteľov pocity

frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti a taktiež vyvolal stratu zisku z vytvorených podnikateľských plánov navrhovateľa.

Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť, poukazovala na tú skutočnosť, že navrhovateľ nespĺnil ani procesné podmienky konania, keďže dostatočným spôsobom svoj návrh dôkazne nepodporil, podľa odporkyne jeho návrh je zmätočný, nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Podľa odporkyne navrhovateľ si riadne neuplatnil svoj nárok formou predbežného prerokovania nároku na základe písomnej žiadosti. Pokiaľ ide o hmotnoprávne nároky navrhovateľa, odporkyňa poukazuje na to, že 15-dňová lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, kde pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov v konaní, táto kompetencia je zverená do právomoci ústavného súdu a nie všeobecných súdov. Nie každý prieťah v konaní možno hodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľ škodu žiadnym spôsobom nepreukázal, požaduje len paušálne sumy. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, podľa odporkyne navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť náhrada za túto ujmu v peniazoch s prihliadnutím na dobré mravy a na poškodenú osobu, kde poukázala na to, že obchodné praktiky navrhovateľa sú všeobecne vnímané negatívne vzhľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v úverových zmluvách. Odporkyňa taktiež vzniesla námietku premlčania prípadného nároku na náhradu škody navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica 43NcC/3/2012 zo dňa 11. 10. 2012, vyjadrením odporkyne, obsahom pripojeného spisu 2Er/2898/2010, úradným záznamom zo dňa 21. 08. 2014, sťažnosťou navrhovateľa adresovanou na Ústavný súd SR a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ si uplatňoval na odporkyni náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v exekučnom konaní, kedy bola povinnosť tohto súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15-tich dní od doručenia takejto žiadosti, a keďže okresný súd v tejto zákonnej lehote nerozhodol, rozhodol až po uplynutí tejto lehoty, následkom tohto nesprávneho úradného postupu vznikla navrhovateľovi škoda a uplatňoval si zároveň aj nemajetkovú ujmu.

Navrhovateľ spolu s návrhom na zrušenie nariadeného pojednávania podal návrh na prerušenie konania z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR v tejto konkrétnej veci, keďže podľa názoru navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici porušil jeho práva tým, že nevytlúčil sudcov okresného súdu z konania, a tým boli porušené práva navrhovateľa na zákonného sudcu a právo na nestranný súd. Keďže bola podaná sťažnosť na ústavný súd, kde sa má vyriešiť otázka zákonného sudcu, kde dôsledkom sťažnosti bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevytlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci, ktorá otázka môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O.s.p.

V zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V zmysle tohto ustanovenia je teda povinnosť súdu konanie prerušiť, ak ide o otázku, ktorá nespadá do kompetencie súdu. O daný prípad však v tejto veci nejde, keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že všetci sudcovia tunajšieho súdu neboli z konania vylúčení, kde týmto rozhodnutím je tunajší súd viazaný, a teda nebol dôvod na prerušenie konania v zmysle tohto ustanovenia, keďže o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup tunajšieho súdu. Pokiaľ ide o prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., v zmysle tohto ustanovenia môže konanie súd prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ide o ustanovenie, kde súd len môže konanie prerušiť podľa svojho uváženia. Keďže však, ako bolo už uvedené vyššie, o zaujatosti sudcov tunajšieho súdu bolo už nadriadeným súdom rozhodnuté a súd je týmto rozhodnutím viazaný, nie je dôvod prerušovať konanie vzhľadom na to, že navrhovateľ podal sťažnosť na ústavný súd, kde je potrebné prihliadnuť aj na to, že navrhovateľ vôbec ani neosvedčil skutočnosť, že sťažnosť na ústavný súd vôbec podal, keďže predložil len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho podanie tejto sťažnosti. Pokiaľ navrhovateľ uviedol ďalší dôvod na prerušenie konania, a to prebiehajúce iné konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, v ktorom konaní konajúci súd rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, v danom prípade je potrebné poukázať, že by išlo o prerušenie konania s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., kde pre tunajší súd vyplýva len možnosť prerušiť konanie v prípade, že súd zistí, že na inom súde prebieha konanie a rieši sa otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Keďže pred iným súdom prebieha konanie o náhradu škody, kde súdu nie je celkom zrejmé, aké sú právne a skutkové závery pre riešenie prejudiciálnej otázky, vychádzajúc z toho,

že v obdobných veciach Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil uznesenia tunajšieho súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, súd nevidí dôvod na prerušenie konania s prihliadnutím aj na tieto iné dôvody pre prerušenie konania, keďže súdu nie je zrejmá priama súvislosť otázok, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu a zo strany navrhovateľa ide len o vytváranie prekážok pre rozhodnutie vo veci. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Navrhovateľ si uplatňoval náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Rimavskej Sobote tým, že v zákonom stanovenej lehote nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci oprávneného - navrhovateľa.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom ku dňu podania návrhu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6-tich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase začatia exekúcie súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15-tich dní odo dňa doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ si uplatnil u odporkyni na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku nárok na náhradu škody a nárok na nemajetkovú ujmu, kde nedošlo zo strany odporkyne ani k čiastočnému plneniu týchto nárokov navrhovateľa, kde vzhľadom na tú skutočnosť, že od podania návrhu na súd navrhovateľom uplynula už lehota viac ako 6 mesiacov, preto nie jej potrebné zisťovať konkrétne, kedy takáto žiadosť na predbežné prerokovanie nároku bola podaná, keďže určite už uplynula 6-mesačná lehota na prípadné plnenie zo strany odporkyne, a keďže k tomu nedošlo, mohol sa navrhovateľ domáhať uspokojenia svojho nároku na súde v zmysle § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu.

Navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody s nárokom na nemajetkovú ujmu na základe tej skutočnosti, že v konkrétnom exekučnom konaní nerozhodol okresný súd v zákonnej 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora, a tým došlo ku vzniku škody na strane navrhovateľa na základe nesprávneho úradného postupu súdu.

V predmetnej exekučnej veci súd zistil, že v konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod číslom 2Er/2898/2010 oprávnený podal návrh na exekúciu dňa 06. 09. 2010 a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 26. 11. 2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského

súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia súd rozhodol uznesením zo dňa 06. 06. 2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 09. 12. 2011. Exekúcia následne bola zastavená uznesením zo dňa 28. 03. 2012.

Nemožno spochybniť, že okresný súd v danej exekučnej veci nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom tak, ako na to poukazuje navrhovateľ. Touto lehotou však okresný súd nebol viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie lehota 15-tich dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V uvedenom ustanovení je taktiež výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje aj na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré v danom prípade ani nemusia byť prílohou návrhu na vykonanie exekúcie, a to napríklad rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. V danom prípade teda v danej exekučnej veci existovali oba dôvody, pri ktorých neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu, a tým pádom v ďalšom konaní sa súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane navrhovateľa s týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa, keďže 15-dňová lehota v konkrétnom prípade neplatila, keďže žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola zamietnutá a exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok.

Pokiaľ by na strane navrhovateľa mala vzniknúť škoda, prípadne nemajetková ujma na základe konštatovania zbytočných prietahov v konaní, je potrebné na jednej strane uviesť, že v právomoci okresného súdu nie je konštatovať, že v danej veci došlo k prietahom v konaní, keďže toto oprávnenie konštatovať túto skutočnosť môže len ústavný súd na základe sťažnosti oprávnenej osoby a na druhej strane je potrebné uviesť, že v danej veci neplatila lehota 15 dní na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru (ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 57/01). Pojem zbytočné prietahy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne, s ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy (I. ÚS 63/00). Nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľko mesiacov, ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 42/01). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc až desiatok tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, a tým de facto znemožňuje rozhodnúť súdom v primeraných lehotách, pričom návrhy na exekúciu podáva opakovane aj po tom, ako boli právoplatne judikované okolnosti, že navrhovateľom používané exekučné tituly obsahujú neprijateľné podmienky a pre ich rozpor so zákonom sa žiadosti o vydanie poverenia zamietajú. Tým zo strany navrhovateľa dochádza k šikanóznemu výkonu práva, keďže hromadnými podaniami znefunkčuje súdy, čoho následkom je to, že súdy nemôžu vydávať rozhodnutia v primeraných lehotách, ktorú skutočnosť vlastne spôsobuje samotný navrhovateľ a túto situáciu zneužíva tým, že podáva návrhy na náhradu škody voči štátu za nesprávny úradný postup súdov. Takýto šikanózný výkon práva nemôže požívať súdnu ochranu, keďže navrhovateľ chce ťažiť zo situácie, ktorú sám svojím konaním a podnikateľskými aktivitami spôsobil.

Vzhľadom na to, že zo strany okresného súdu v rámci exekučného konania nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a súd nemôže konštatovať, že došlo k zbytočným prietahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré by zakladali právo navrhovateľa na náhradu škody, prípadne nemajetkovú ujmu, sú návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol. Len okrajovo na záver súd podotýka, že navrhovateľ v konaní doposiaľ ani nepreukázal vznik majetkovej škody na jeho strane, keďže túto škodu kvalifikoval len ako paušálne náhrady vo forme výdavkov, ktoré sú súčasťou bežného chodu spoločnosti, kde nepreukázal žiadnymi dôkazmi, ktoré

náklady súvisia s bežným chodom spoločnosti a ktoré náklady navyše navrhovateľ musel vynaložiť v súvislosti s prípadným nesprávnym postupom okresného súdu. Pokiaľ vo svojom návrhu na odročenie pojednávania navrhovateľ žiadal odročiť pojednávanie aj na doplnenie dokazovania, keďže zadal znalecký posudok na preukázanie ujmy na strane navrhovateľa, túto povinnosť navrhovateľ mohol splniť už pri podávaní návrhu na súd, od ktorej doby uplynula už dlhšia lehota, kde vzhľadom na konštatovanie, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu ani k zbytočným prieťahom v konaní, nie je potrebné zaoberať sa otázkou vzniku škody na strane navrhovateľa, a preto nebol dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu doplnenia dokazovania. Pokiaľ ďalej ide o prípadnú nemajetkovú ujmu na strane navrhovateľa, taktiež len okrajovo súd podotýka, že v návrhu navrhovateľ zamieňa psychickú ujmu, ktorá mala byť spôsobená osobám oprávneným konať za navrhovateľa a ujmu, ktorá mala byť spôsobená samotnému navrhovateľovi ako právnickej osobe, kde tieto skutočnosti sa nemôžu zamieňať, lebo ujma spôsobená fyzickým osobám a právnickej osobe sa musí opierať o iné predpoklady.

Pokiaľ odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení vzniesla námietku premlčania nároku navrhovateľa, súd sa touto námietkou osobitne nezaoberal, keďže došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa z iných dôvodov.

Keďže odporkyňa, ktorá mala úspech v konaní, si trovy konania uplatnila, avšak žiadne trovy konania nevyčíslila, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal“.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysuplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.